

Békés, 1902. december 5.–Gyula, 1974. március 15.

Szülei 6 kat. hold földön gazdálkodó kisparasztok voltak. Elvégezte az elemi iskola hat osztályát, amit felnőttkorban kiegészített az általános iskola hetedik és nyolcadik osztályával. Földművesként részben a saját földjén dolgozott, részben bérelt területet művelt meg.

1920-ban, tizennyolc éves korában a diteri olvasókör vezetője. 1931-ben részt vett a békési szociáldemokrata pártszervezet megalakításában. Ennek szétesése után az egyik csoport tevékenységét irányította. Személyes összekötő volt a párt központjában dolgozó Kéthly Anna és a Békésen, valamint annak környékén politikai munkát végző párttagok között. 1941-ben politikai tevékenysége miatt internálták, szabadon bocsátása után rendőri felügyelet alá helyezték. 1944-ben kémkedés vádjával, több társával együtt hadbíróság elé állították, de bizonyítékok hiányában felmentették. Tiltakozó akciót szervezett a levették külföldre szállítása ellen.

1944 őszén, a front átvonulása után átlépett a Magyar Kommunista Pártba, 1948-ig a békési szervezet elnöke. A közigazgatás újjászervezésébe bekapcsolódva tagja lett az ideiglenes városi tanács élén álló „tízes tanácsnak”. 1944 decemberében szülőfaluja képviselőjeként bekerült az Ideiglenes Nemzetgyűlésbe. Az 1945. november 4-i nemzetgyűlési választásokon az MKP Békés vármegyei listájáról ismét bejutott a törvényhozásba. Lakóhelyén haláláig tagja volt az önkormányzati szervezeteknek. 1948-ban tagja volt a Szovjetunióban járt első parasztlevegélőnek. A tanulmányi út után megszervezte a tarhosi Petőfi Termelőszövetkezetet, annak első elnökévé választották. 1950-től 1954-ig Békés község tanácselnöke, ezután 1962. évi nyugállományba vonulásáig a helybeli ÁFÉSZ ügyvezető igazgatója és elnöke. Belépett a Munkásőrségbe. 1962 után a Békési Nyugdíjas Kör elnöke volt.